

Představení Cirkusu Girolton je sen, krásný sen provázející návštěvníka ještě řadu dní po shlédnutí kouzelné produkce dvou umělců. Poezii představení lze směle přirovnat ke kouzlu pohádek Jiřího Trnky, moudrosti Jana Wericha a humoru Miroslava Horníčka. Tyto osobnosti naší kultury Vás mimoděk napadnou, když po shlédnutí produkce v Cirkusu Girolton pátráte, kdy naposled jste byl okouzlen podobným uměním.

Už první výstup vyloudí na tváři diváka úsměv a ten zůstane nejen po celou dobu představení, ale i když umělci skončí a Vy před stanem chroupate oplatku a popijíte lahodný čaj. Vidíte, že tentýž úsměv mají i všichni ostatní od malých dětí po seniory.

Pohoda, veselí a absence nudy provází produkci plnou neotřelých a překvapujících nápadů předvedených s velkou profesionalitou a přesto vypadajících lehce, jakoby samozřejmě.

Prvky divadla, pantominy, hudební skeče a cirkusového umění diváka bez rozdílu věku vtáhnou do děje a ten jen zírá, chechtá se, slzí smíchy a pláče se do kolen, tak jak všichni v tom úžasném stanu. I po dlohé řadě dní si říkáte, toto umění je to, co v balastu a škváru doby mě potěšilo a dalo takovou radost do života, že musím Cirkus Girolton opět vidět.

Blanka a Vladimír Trnkovi